

עמ"ת 59581/07/20 - אבי כחלון, יעקב אלמו, שמואל כחלון, עוז אליהו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 59581-07-20 כחלון(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

לפני עוררים	כבוד השופטת מעין בן ארי
1. אבי כחלון (עציר)	
ע"י ב"כ עו"ד בסרגליק ועו"ד מורגן	
2. יעקב אלמו (עציר)	
ע"י ב"כ עו"ד ברכה	
3. שמואל כחלון	
ע"י ב"כ עו"ד אוחנה ועו"ד בסרגליק	
4. עוז אליהו (עציר)	
ע"י ב"כ עו"ד אוחנה	
נגד משיבה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד לוי

החלטה

כללי

לפני ערר על החלטות בית משפט קמא (מ"ת 38661-05-20) מהמועדים 21.6.20, 20.7.20 במסגרתן הורה על מעצרים של העוררים 1,2,4 (משיבים 1,2,4 בבקשת המעצר) עד תום ההליכים כנגדם. כן מכון הערר לתנאים המגבילים שנקבעו בעניינו של העורר 3 (משיב 3 בבקשה).

(להלן- ההחלטות מושא הערר).

נגד העוררים הוגש כתב אישום האוחז 3 אישומים, כדלקמן:

אישום ראשון (עוררים 1,3)

נטען כי עוררים 1,3 (אב ובנו) סחטו את המתלון על רקע הלוואה שנטל מהם וחדל לשלם את ההחזרים. העוררים השמיעו איומים כלפי המתלון, במסרונים ובמפגש בבית עורר 1.

אישום שני (עוררים 1,2,4)

ביום 13.3.20 הגיעו העוררים 1,2,4 סמוך לבית המתלון. עוררים 2,4 נכנסו לרחבת ביתו כשהם מצוידים בחפץ חד, ועורר 1 נותר להמתין ברכב, עורר 2 דקר את המתלון שתי דקירות בעכוזו הימני ומיד לאחר מכן נמלטו השלושה מהמקום.

אישום שלישי (עורר 3)

ביום 4/5/20, הגיעו צוות בלשים לביתו של עורר 3 לבצע חיפוש שבמהלכו עורר 3 הניף את ידו לעבר פניו של קצין משטרה ואיים על הבלשים והפריע להם בתפקידם.

החלטות בית משפט קמא

בית המשפט קמא קבע, בשתי החלטות מפורטות, כי קיימות ראיות לכאורה בעניינם של העוררים וזאת ביחס לכל האישומים, על בסיס האמור-

המתלון, אשר נחקר חמש פעמים, מסר בהודעותיו על קשיים כלכליים אליהם נקלע, שבעטיים פנה ל"משפחת כחלון" וסיכם עם העורר 3 כי הלה ילווה לו 500,000 ₪, ב- 2 אחוזי ריבית. המתלון מספר על השתלשלות העניינים (הדברים מפורטים באריכות בהחלטות מושא הערר), לרבות דברי האיום, הישירים והמשתמעים.

במסגרת האישום ראשון (מיוחס לעוררים 1,3)-

הבסיס הראייתי נסמך, אם כן, על גרסת המתלון וחיזוקים לגרסתו בדמות אשתו וגיסתו. כמו כן, מחקרי תקשורת המלמדים קשר טלפוני ביום המפגש הנטען עם המתלון בקשר לחוב. ש.ק, אשר עבדה כפקידה ומנהלת במשרד המתלון, אישרה את דבר החוב והאיומים ממשפחת כחלון. יצוין כי היא אשר העבירה אליהם חלק מהתשלומים של החזרי הלוואה.

אישום שני (מיוחס לעוררים 1,2,4) נסמך על קיומן של ראיות נסיבתיות:

א. מעדות המתלון, סרטונים והודעת עד ראייה עולה כי שלושה חברו יחד לדקור את המתלון כאשר הדוקר כהה עור

גבוה ורזה. עורר 2, בן העדה האתיופית, גבוה ורזה. מתמונות שהופקו מהסרטונים עלה כי קיים דמיון לעורר זה. עורר 2 אף הגיע למלונית עם עורר 4 (נצפו במצלמות) לאחר אירוע הדקירה.

ב. זיהוי הרכב המעורב יונדאי I35 בצבע אפור (להלן - **רכב היונדאי**) אשר נסע הלוך ושוב בסמיכות מקום וזמן לדקירה, שהוא בעל מאפיינים ייחודיים (מפורטים בעמ' 14 להחלטת בית משפט קמא מיום 21.6.20) אשר נצפה בחניון עורר 1. לעורר 4 יש קשר לרכב (היה בחזקתו, כעולה מעדות ש.ע). עוררים 1, 4 מזוהים בסרטון כמי שיוצאים מהרכב בחניון ביתו של עורר 1 פחות משלושת-רבעי שעה עובר לדקירה. העולה מהראיות: עוררים 1, 2, 4 עזבו יחדיו את חניון ביתו של עורר 1, כאשר עורר 1 נוהג, עורר 2 לצידו, ועורר 4 מאחוריו. בית משפט קמא מצא דמיון רב לרכב ולדוקרים (עמ' 17 החלטה מיום 21.6.20).

ג. קשר טלפוני בין העוררים, אשר חיזק את הראיות המלמדות על הימצאותם יחד ותכנון האירוע.

ד. קיומו של החוב כמניע לרצף האירועים שכוונו כלפי המתלונן אשר התלונן עוד קודם לדקירתו, כי נסחט על-ידי העוררים 1, 3.

ה. שתיקתם של העוררים בחקירה.

אשר לעובדה כי המתלונן לא זיהה את התוקפים, קבע בית משפט קמא כי כידוע, אין בעובדת אי זיהוי אדם כדי לקבוע העדר ראיות וזיכוי בתיק העיקרי, כל זאת ביתר שאת כאשר מהסרטון ניתן ללמוד כי האירוע התרחש מהר ואכן קשה לזהות את המבצעים.

אישום שלישי (עורר 3)-

האישום השלישי מייחס כאמור לעורר 3 בלבד, עבירות איומים שהפנה כלפי השוטרים ביום מעצרו. נמצא קושי בביסוס עבירה של הכשלת שוטר במילוי תפקידו.

לאחר ההכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, הוחלט על מעצרו של העורר 1, 2, 4 עד תום ההליכים כנגדם בשל מסוכנות הנלמדת מהמעשים ומערך פיקוחי שלא היה בו די, להתרשמות בית משפט קמא, כדי לאיין את אותה מסוכנות במידה הנדרשת. בית משפט קמא אף התרשם כי גם מעצר בפיקוח אלקטרוני לא יוכל להלום. יצוין, כי לא התקבלו תסקירים בעניינם של עוררים אלה, נוכח שביתת העובדים הסוציאליים, לעת ההיא.

לעניין עורר 3- אשר שוחרר במסגרת החלטה נפרדת, התקבל תסקיר במסגרתו הומלץ על החזרתו לעיר חולון והוספת אשתו למערך הפיקוחי. בית משפט קמא התרשם כי אין מקום להוסיף את אשת העורר למערך הפיקוחי שכן היא אינה ערה לגורמי הסיכון, וכי חלוף הזמן אינו מצדיק השבתו של העורר 3 למקום מגוריו הסמוך למתלונן.

טענות בערר

ב"כ העוררים סומכים יתדות טיעוניהם בעובדה כי נגלו סתירות בעדות המתלון, אשר מסר חמש הודעות ובהן כמה גרסאות, באופן בו קיים לכל הפחות כרסום ממשי במסד הראייתי.

ב"כ עורר 1 טען כי בית משפט קמא יצא מנקודת הנחה לפיה עובדות כתב האישום נסמכות על ראיות שיש בהן פוטנציאל מרשיע, והנחה זו עוברת כחוט השני בניתוח הראיות. באופן זה בית משפט קמא התעלם מבעלי חוב נוספים של העורר 1 (ע.צ.וע.ק), כאשר חסר ראיתי זה עשוי להקים טענת אכיפה בררנית. עוד נטען כי לא ניתן היה לקבוע שהמכונת מסוג יונדאי I35 אפורה שנטען כי בה נהג העורר 1 בעת האירוע מושא אישום 2, היא אשר נצפתה בסרטון, בין היתר, בשים לב לעובדה כי לפחות מכונת אחת זהה חלפה במקום האירוע. אשר לקשר בין האירועים מושא אישום ראשון ושני, נטען כי חלפה חצי שנה ביניהם, על כל המשתמע מכך.

ב"כ עורר 2 טען כי שגה בית משפט קמא משהגיע למסקנה כי היה זה העורר אשר ביצע את הדקירה של המתלון, כתוצאה מחיבור מוטעה של פרטי לבוש הנצפים בסרטונים שונים. נטען כי התיאור שנמסר על ידי המתלון ביחס למראה הדוקר אינו מתיישב עם מראהו של העורר 2, אשר לו צלקת גדולה מעל גבה שמאל וקעקוע בצורה של דמעות בלחי, כאשר המתלון אינו מציין פרטים חשובים אלה. כך, ובניגוד לגרסת המתלון, לעורר 2 אין מבטא אתיופי. עוד נטען כי אין קשר עין רצוף עם רכב היונדאי, וכי נעליו של העורר 2, אליהן התייחס בית משפט קמא בהחלטתו אינן ייחודיות כלל ועיקר.

ב"כ עורר 4 טען כי המסד הראייתי שנאסף בעניין עורר זה, יש בו כדי להוביל לזיכויו בדיון. ב"כ העורר שב וטען כי המתלון מסר תיאורים סותרים על אודות האירוע ולפיכך לא ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים מפלילים. בנוסף, נטען כי לא קיים קשר עין רציף מיציאת רכב היונדאי מחניון בית העורר 1, עד להגעתו הנטענת בסמיכות לבית המתלון. לא ניתן לדעת מי נהג ברכב והאם נוסעי הרכב התחלפו במהלך הנסיעה. לטעמו, התיאור שנמסר לגבי עורר 4 אינו תואם את מראהו כלל ועיקר. עוד, מתוך צפייה בסרטונים עלה כי המתלון ובנו פנו שמאלה לכיוון צפון, ואילו הדמות (שנטען כי מדובר בעורר 4) נראית פונה לכיוון דרום.

ב"כ עורר 3 טען בנוגע לתנאי שחרורו של העורר בלבד, באופן בו עתר לאמץ המלצות השירות ולאפשר את חזרתו של העורר לביתו ולהוסיף את אשתו למערך הפיקוחי.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי בקשב רב את טענות ב"כ הצדדים, עיינתי בצבר הראיות שהונח לפני, צפיתי במהלך הדיון בסרטונים הרלבנטיים- איני רואה כי נפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא, אשר בחן כל ראייה וניתח את המסקנות העולות באופן יסודי ביותר.

כאמור, במהלך הדיון לפני, הוצגו סרטונים מתוך תיק החקירה, כדלקמן: תיעוד יציאת רכב היונדאי מחניון ביתו של עורר 1; מעבר רכב היונדאי סמוך לבית המתלונן; הגעת רכב היונדאי לרחבה; הגעת עוררים 2 ו-4 לרחבה באופן רגלי.

המסד הראייתי באישום הראשון מבוסס על גרסאות מפורטות של המתלונן, לצד ראיות שיש בהן לחזק גרסתו (כפי שפורט לעיל בהחלטות מושא הערר). ראיתי להפנות לדברי המתלונן.

הודעה מיום 16.2.20 שעה 21:14 (עמ' 2 ש' 42) - "לפני שנה וחצי הייתה לי איזו מעידה שלא יכולתי לשלם ונתנו לי לדבר עם נועם (אחיו של עורר 1 ובנו של עורר 3- הערה שלי מ.ב.), שהיה בכלא ואמר לי שאין דבר כזה שאתה לא משלם ואז עוד איכשהו התגלגלתי עם תשלומים. הגעתי לאיזו פגישה במסעדה בראשון ליד קניון הזהב וחיכו לי שם איזה 10 אנשים - שמואל האבא ועוד עשרה אנשים ואז נועם התקשר לאחד הטלפונים מהכלא ואמר לי שאין מציאות כזו שאני לא משלם ואז שמואל אמר אם אתה רוצה שהעסק שלך ימשיך לעבוד תהיה בשקט ותמשיך לשלם... אני מיוחד לחזור לבית. אני לא ידוע מה לעשות. מדובר באנשים מסוכנים מאוד שישבו על חשד לרצח וסחיטה באיומים".

הודעה מיום 27.2.20 בשעה 10:13 (עמ' 6 ש' 185) - "הוא אמר לי אתה רואה את הדלת הזאת והצביע על הדלת של הבית שלו. אמר לי אתה נכנסת לפה בשלום ואתה תצא מפה בשלום אבל היום יום רביעי נדמה לי, ביום ראשון הקרוב אתה מביא או 30000 שקל עבודה או 500000. ואם לא אז המצב ישתנה... הוא לא רצה לאיים כנראה בפירוש אבל זה נשמע ככה".

הודעה מיום 7.5.20 שעה 9:56 - המתלונן צירף תיעוד מסרונים בעלי תוכן מאיים שנשלחו אליו מעורר 3. בין היתר נאמר כדלקמן: "יוסי תחזור אלי דחוף אתה כבר מתחיל להגזים אל תגרום לי להתחיל לחפש אותך אחר כך זה יהיה מאוחר אתה מבין לא מעניין אותי כל הסיפורים שלך דחוף דחוף דחוף תתקשר אלי אל תגרום לי להגיע אליך אתה מבין מה אני מדבר".

אשר לאישום השני, הגם שמדובר בראיות נסיבתיות, צירופן זו לזו, מוביל למסקנה כי עלה בידי המשיבה לבסס מסד ראיתי לכאורי בעל פוטנציאל להרשעת העוררים.

המתלונן חב כספים לעוררים 1,3. שני עוררים אלה, כך עולה מעובדות האישום הראשון, איימו עליו בניסיונות להניעו לשלם חובו. תחילה, העורר 3 ולאחר מכן, עם שחרורו מהכלא, גם העורר 1.

להלן תיאור השתלשלות העניינים שנמסרה על ידי המתלונן-

הודעה מיום 13.3.20 שעה 10:37 (נגבתה בבית החולים) - "היום יצאתי סביבות שעה 17:30 מהבית והלכתי עם הבן שלי לבית כנסת שנמצא ליד רחוב נביאים. הלכתי על הצד הזוגי בשביל של הולכי רגל. התחיל רוח חזקה

ופתאום הרגשתי דקירה באיזור ישבן, הסתובבתי וראיתי בחור אתיופי רזה לבן טרנינג עם קפוצ'ון על הראש החזיק סכין ביד. היה איתו עוד בחור שעמד מאחוריו... שאל אותי איפה הכסף איפה הכסף ואז הוא רצה להגיע לבן שלי ואני צעקתי לו שיעזוב מהבן שלי. התחילו להגיע אנשים ואותו בחור נכנס לרכב למושב קדמי ליד הנהג והם נסעו לכיוון קוממיות. ש. אתה מסוכסך עם מישהו? ת. אני חייב כספים למשפחת קחלון ועל זה הגשתי תלונות במשטרה".

הודעה מיום 15.3.20 שעה 11:49 - המתלון מוסר פרטים נוספים שלא ראה למסור בהודעותיו הקודמות, כך למשל כי האחין שלו היה אף הוא חייב כסף לעורר 1. אשר לאירוע הדקירה, הוסיף המתלון פרטים נוספים לרבות העובדה כי מתחם החניה מצולם, מראהו של האדם הנוסף "קצת יותר נמוך טיפ טיפה מלא כזה שהלך מאחוריו לא צמוד איתו" המתלון תאר כי פנה שמאלה מהמתחם ופתאום הרגיש בדקירה. המתלון שב ותיאר כי הדוקר אמר לו "איפה הכסף אהה איפה הכסף, הבנתי שהוא לא ערבי הבנתי שהוא אתיופי נראה כמו אתיופי". לגבי הבחור השני ציין המתלון "הבחור השני עמד מאחוריו ולא היה ממש קרוב לאירוע". ובהמשך ציין כי "הוא סתם עמד מאחוריו כמו איזה גיבוי ככה הבנתי לא יותר מזה". לגבי הפרטים אותם הוסיף המתלון בהודעה זו, הסביר כי היה מבולבל בחקירתו בבית החולים. באשר לשאלה מי שלח את הבחורים, השיב המתלון כי לאור השתלשלות העניינים היה זה אבי כחלון, עורר 1. בנוסף, הסביר המתלון שדברי הדוקר "איפה הכסף איפה הכסף" מתיישרים עם המסקנה לפיה הדקירה קשורה בחוב למשפחת כחלון. המתלון מתאר כי הרכב אליו נמלטו הבחורים היה מסוג סוברו בצבע אפור.

הודעה מיום 19.4.20 שעה 10:14 - המתלון מאשר כי ישנם אנשים נוספים שהוא חייב להם כסף. בנוגע לרכב, ומשעומת עם האפשרות כי מדובר ברכב יונדאי ולא ברכב מסוג סוברו השיב כי טעה אולם זכר בוודאות שמדובר ברכב בצבע אפור.

לא נעלם מעיני כי חלה התפתחות מה בגרסת המתלון בכל הנוגע לפרטים שהיו בידיו לספק לחוקרים. אלא, שלאחר שקראתי בקפידה את צבר הודעותיו, לא מצאתי כי קיימות סתירות, בוודאי לא כאלה שניתן לראותן כמהותיות, אשר יש בהן כדי לכרסם בגרסתו. בהקשר זה ראוי להזכיר, כי הודעתו הראשונה של המתלון לאחר אירוע הדקירה, נגבתה בבית החולים, על כל המשתמע מכך.

כידוע, בשלב המעצר בית המשפט אינו קובע מסמרות בשאלות הנוגעות למשקל של הראיות לכאורה או מהימנותן אלא אם מדובר בסתירות שלא ניתן ליישבן, אף בשלב לכאורי זה, וכזאת לא ניתן לטעון במקרה שלפני, כלל ועיקר (ראו בש"פ 3871/12 דהאן נ' מ"י (6/6/2012)).

אין חולק כי הראיות המפלילות את העוררים נסמכות על מסלול שעשו העוררים, הימצאותם יחד, והגיון הדברים הנלמד מרצף האירועים. מחומר החקירה עלה כי בין העוררים קיימים קשרים שונים. קיימת תשתית ראייתית ברורה לכך שעורר 4 עבד אצל העוררים 1 ו-3, בגביית חובות החייבים במערך ההלוואות. ביום האירוע, השלושה נצפו בחניון בית העורר 1, ויצאו משם בשעה 16:48, כאשר עורר 1 נוהג ברכב, העורר 2 לצידו ועורר 4 במושב האחורי. על הרכב נראה מערך של שבע מדבקות, שונות זו מזו, מודבקות במרווחים ובגבהים שונים. אע"ר, כי צפייה בסרטון אכן מלמדת כי מדובר במראה ייחודי ביותר, ובכך תמימת דעים אני עם קביעת בית משפט קמא.

הרכב נצפה, בשתי נקודות זמן, במסלול המוביל לבית המתלונן.

הרכב נראה במקטע כביש מצומצם, הסמוך לבית המתלונן, נוסע שוב ושוב, באיטיות, בין 17:01:17:22, בחלוף 13 דקות בלבד מעת יציאת הרכב מחניון בית עורר 1. במסגרת זמן זו נראה סט מדבקות זהה למערך המדבקות שנראה על טמבון הרכב בחניון, באופן שקשה לקבלו כמקרי. בשעה 18:13 (זמן אמת 17:13) נראה רכב היונדאי נוסע על רחוב נביאים מכיוון דרום לצפון כאשר ניתן להבחין במדבקות על טמבון הרכב.

יש מקום להפנות לדו"ח צפייה במצלמות אבטחה רחוב הנביאים בת ים המתעד את תנועת רכב היונדאי בהתאם לציר הזמן.

השניים שחברו לתקיפת המתלונן לובשים בגדים דומים לאלה שנראו על העוררים 2 ו-4 בחניון. כן, קיים דמיון בין גובהם, מבנה גופם וחזותם הכללית של צמד התוקפים כפי שנראו במצלמות האבטחה, לבין העוררים 2 ו-4. רצף הזמנים בשילוב מספר הדמויות והתאמת המראה ופרטי הלבוש יוצרת תשתית ראיתית לכאורית.

תיאור הדוקר שנמסר על ידי המתלונן ובנו הולם מאוד את חזות העורר 2. על כך יש להוסיף כי בתיק החקירה קיים דו"ח מעבדה לראייה דיגיטלית שבו הופקו באמצעות טכנולוגיה מיוחדת תמונות מתוך סרטון אשר זוהה בעקבות כך כעורר 2. יצוין כי התמונות אכן ברורות הרבה יותר מאשר הסרטון עצמו.

מדו"ח הצפייה ומהסרטון ניתן לראות כיצד עורר 4 אוסף ברכב היונדאי את עורר 2 אשר רץ לעברו.

העוררים 1 ו-3 נראים יחדיו לאחר האירוע. העוררים 2 ו-4 נראים יחדיו, כשעה לאחר האירוע, ללא כובע ומעיל, אותם עטו קודם לכן, נושאים תיקים הנחזים ככבדים למדי.

בין העוררים 2 ו-4 קשר טלפוני יום למחרת האירוע, לאחר שקשר קודם לא היה.

העורר 4 נטל את הרכב מחברו, ע.ס, ששמו אותר ברשימות הלוויים שנמצאו בבית העורר 3. בעת לקיחתו היו על טמבון הרכב שבע מדבקות. הרכב הוחזר לע.ס על ידי העורר 4 ונצפה, כעבור ארבעה ימים, ללא המדבקות, למעט אחת, שאף עליה נראו סימני קילוף. ע.ס הכחיש כי המדבקות הוסרו על ידו.

דמותם של העוררים שניתן לזהות בחניון ביתו של עורר 1 נכנסים לרכב היונדאי (עוררים 1 ו-4 מזהים בבירור, ועורר 2 מזהה באמצעות הטכנולוגיה עליה עמדתי לעיל), הגעת הרכב סמוך לבית המתלונן, לאחר שהרכב נצפה בשתי נקודות זמן נוספות בדרך, בהגעה לרחבה ניתן לזהות, במידה מסוימת, פעם נוספת את העוררים 2 ו-4, אשר כעבור שעה הגיעו יחד למלונת, כל זאת כאשר ניתן לזהות את הרכב בשל סימנים מיוחדים (מדבקות ומשענת כיסא שלישית מוגבהת), וכן דמיון בפרטי לבוש, וברקע הסכסוך והאיומים מושא אישום 1, שאליהם מצטרפים דבריו של הדוקר בעת

הדקירה - מהווים במקובץ מסד ראייתי מספק אשר לאחר מעבר בכור ההיתוך של התיק העיקרי יכול להביא להרשעת העוררים בדין.

כאן המקום להזכיר כי הגם שהראיות שנאספו בתיק בנוגע לאישום השני אינן ראיות ישירות אלא נסיבתיות, הרי שכידוע, יש בכוחן של ראיות נסיבתיות לשמש בסיס מספק לקביעה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית (ראו בש"פ 4214/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (28.6.2018)).

טענות בנוגע לאכיפה בררנית (בעלי חוב נוספים שיש למתלונן) דינן להתברר בהליך העיקרי. בית משפט אשר בוחן את הראיות, קובע ממצאים על סמך "היש", ולא הונחה תשתית ראשונית בדבר פגיעה במתלונן על ידי מאן דהוא אחר.

לצד כל האמור, ביחס לעורר 1, הראיות עוצמתיות יותר באישום הראשון מאשר באישום השני;

ביחס לעורר 2, לא נעלם מעיני כי זיהוי כמעורב עוצמתי פחות מהזיהוי של עורר 4, על אף תיאור של המתלונן שיכול להלום את מראהו הכללי של העורר 2.

ביחס לעורר 4, זיהוי כנוכח בזירה בעוצמה לכאורית מספקת, אך לא נעלמה מעיני עובדת התרחקותו מהדוקר כפי שעולה מצפיה בסרטון. לצד זאת, נראה כי קיים קשר בינו לבין הדוקר (נפנוף יד וחבירה משותפת לפני ואחרי), ולא נראה כי מדובר בנוכחות תמימה או מקרית.

על האמור יש להוסיף, כי העוררים שמרו, ככלל, על זכות השתיקה, כאשר גרסת עורר 1 בנוגע למיקומו ביום האירוע כבושה, על כל המשתמע מכך.

עורר 3-

נימוקי בית משפט קמא לפיהם אין מקום להורות על מקום מעצר בית בסמיכות יחסית לבית המתלונן, נכונים, כאשר מדובר במעשים המלמדים על מסוכנות קונקרטית כלפי המתלונן, ובוודאי בטרם נשמעה עדות המתלונן. בחלוף זמן סביר, או לאחר מתן עדות של המתלונן, ניתן יהיה לבחון פעם נוספת את תנאי השחרור.

בית משפט קמא בחן ארוכות את אשת העורר, באופן בלתי אמצעי, והתרשם כי התייחסותה מצמצמת וממזערת, ביחס למעשים וכן להרשעותיו של העורר, כאשר צוין כי מעורבים מבני משפחתה עברו עבירות יחד עם העורר, ואף בכך ראה בית משפט קמא בבעייתיות. גם בהקשר זה, יתכן שבחלוף הזמן, לאחר שהעורר יוכיח כי ניתן ליתן בו אמון, יהיה מקום לשקול את הרחבת המעורר הפיקוחי, לרבות על דרך של הוספת רעייתו.

מכל האמור- הערר בנוגע לשאלת של קיומן של ראיות לכאורה (עוררים 1,2,4) בכפוף להערותיי בנוגע לעצמת הראיות, וכן בעניין תנאי שחרורו של עורר 3 נדחה.

בהתאם לאמור בדיון לפני- עניינם של עוררים 1,2,4 ישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקירים אשר יוגשו לבית משפט קמא עד ליום 31.8.2020.

בהתאם למוסכם בדיון- המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

המזכירות תשלח העתק החלטה לשירות המבחן, למזכירות בית משפט השלום ולשב"ס.

ניתנה היום, כ"ד אב תש"פ, 14 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.